

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 38-ik szám.

Egy négyszög centimeternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitottéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Szíves kérelem.

Ujra a mi jó olvasó közönségünk-hez fordulunk azon szíves kérelemmel, hogy mint eddig, kegyeskedjenek a mostani új évnegyed beálltával is mihamarabb megküldeni az előfizetési díjakat, hogy az Ellenzékét továbbra is, minden fennakadás nélkül megküldhessük.

Előfizetési feltételeink:

Félévre 8 frt.
Negyedévre 4 frt.
Egy óra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzeket legelőszelrebb postautalványon a következő czim alatt megküldeni:

„Ellenzék” kiadóhivatalának,
Kolozsvár.

Tudomásul.

A lapot nyáron át bárhova, fűdöbe, nyaralóhelyre utána küldjük előfizetőinknek, akárhányszor is változzék a czim. — Mutatványszámot mindenki-nek küldünk, a ki ezt kívánja.

Verjétek szét a mamelukokat!

Midőn Tisza Kálmán tizenöt esztendő gyászuralma véget ért: a Bartók Lajos szerkesztette „Bolond Istók” Petőfi „Akasszátok fel a királyokat!” című versének formájára írt költeményben ünnepelte ezt az örvenetes eseményt, de egyben constátálta, hogy az ellenzék küzdelme Tisza megbuktatása által még csak fél sikert ért el, s a további küzdelemre hívó szöveget e refráinnal hegyezte ki:

„Verjétek szét a mamelukokat!”

Ez a vers jut eszembe akkor, mikor a kormánypárti sajtónak az „obstrukciónak” nevezett parlamenti küzdelem felett elnyöszörgött obegátásait olvasom.

A mi ellen ugyanis a szabadelvűk nemes companiája annyiszor és annyit vétkezett: a parlamentárismus érdeke, egyszerre csak nagy és aggodó gondoskodás tárgyává lesz a többség előtt.

A mivel nem törődtek, midőn egy igazságtalan és képtelen választási rendszer anachinnismussának átkos sulya alatt egymásután semmisült meg annak minden becsesebb eleme; a mit egyenesen megtanítottak a pártmonopolium lelketlen rendszerével és a mi-nek jövője iránt is kétséget és bizalmatlanságot támasztottak a Bánffy nevéről nevezendett millenaris választásokkal és az incompatibilitási esetek igazolásával: azt ma létében megtámadottunk állítják az ellenzék küzdelme miatt és tele kiabálják a világot annak a segítségnek hívásával, mely kimentené őket szorult helyzetük ingoványos süppedékei közül.

Nem volna képzelhető sem nevetesebb és képtelenebb dolog, mint ha ezek a segély-kiáltások visszhangot keltetnének valahol. Nevetséges és képtelen volna ez még abban az esetben is, ha az ellenzék küzdelmében csakugyan komoly veszedelem fenyegetné a parlamentárismus érdekeit. Avagy nem volna-e nevetéses és képtelen dolog, ha a tolvajok szava mentené meg a vagyonbiztonságot?

De ki is látta veszedelmet a jogos ellenállás küzdelmében? Kicsoda kárhoznátna a mütöt a fekélyes test-rész eltávolítására irányuló operatio okozta fájdalomért? Ki tartaná nélkülözhetőnek a vihar tisztító munkáját a természetben?

Legyen bár obstructio az a küzdelem, a melyet az ellenzék most folytat a képviselőházban, abban csak a hatalom belső rendjében rejlik erkölcsi és morális oserere jelentkezik. Az az oserő, a mely jogosultságot ad a forradalmaknak, mert érvényesítendőnek talál-

ja azt az igazságot, mely a biblia e szavában nyert kifejezését: Mivel fegyvert rántottál, fegyver által kell meghalnod:

Nos hát a brutalitás nyers erőszakának fegyverét ez a panaszkodó többség szegte neki a parlamentárismus igazságainak. Most hát meg kell halnia a fegyver alatt.

„A birnái erdő megindult.” Ezzel a frappánsul találó idézettel fejezte ki a helyzet lényegét nem régen egyik kiváló ellenzéki publicista a „Magyarország” hasábjain. Machbet pedig csak addig volt hatalmas az ózsarnoki uralmában, a meddig a birnái erdő mozdulatlanul áll.

És mily szármalmas alakkal törpül a hatalmas Bánffy Dező báró is, a mint az ellenzék ez erőteljes küzdelmével szemben találja magát. A kormánypárti lapok obegátása és Kubinyi Géza ur henczegése aligha nyujtnak neki immár támogatást. A mi még segíthetett volna, elhagyta mind. És a mint a britt harcosok a birnái erdő zöld galyainak fedezete alatt nyugodt biztonsággal vehették körül a zsarnok palotáját, akként védik az ellenzék katonáit a obegátás és henczegés ellen házszabályok rendelkezései. Egy-egy galy minden egyes rendelkezés, mely ma talán még csak a hadmozdulatok elfedezésére szolgál, de holnap már mint vessző suhog azok kezében, a kik megértették és teljesíteni képesek s készek az új Mene Tekel „fényével” izó szöveget:

„Verjétek szét a mamelukokat!”

V. A.

Politikai hir.

A levéltárba helyezett bizalom. Debreczen város törvényhatósága ártirt a főváros-hoz, hogy az új katonai tanintézetek felállítása alkalmából a kormányt Budapest főváros is feliratilag üdvözzölje és fejezze ki bizalmát a Bánffy miniszterium iránt.

Az átiratot Faller Ferencz főjegyző jó hangosan felolvasta s azután röviden ajánlotta, hogy meltoztassék az átiratot tudomásul venni és levéltárba helyezni.

Egyetlen hang sem emelkedett az előadói javaslat ellen s az egyhangú helyesléssel határozattá emelkedett.

A politikai helyzet.

A bünyádi perrendtartást életbeléptető javaslatnál a 16. §. miatt kapott a kormány egy hatalmas — obstrukciót. Fenyegetődött erre a kabinet, hogy csak még egyszer s akkor így-ugy borzasztó következményei lesznek. De nem azért 48-as a függetlenségi párt, hogy megijedjen vagy engedjen és ime már gyűri az ingujját, hogy másodsor elbánni a lócsiszárokkal. El is bának velük, annyira bizonyos, nem marad belőle egy iz sem épen. Az előkészületek megtévődtek. Az obstrukciós ruhákat (fehér, könnyű vitorlavászon) a párt-szabó elkészítette. Just Gyula megállapította a szónokok névsorát körülbelül július végéig, a harci kedv olyan, mintha nem forró nyárban, hanem decemberben lennénk, — hát kell-e több? Bizony nem. Ilyen viszonyok között biztos, hogy a második obstrukció is el fog esattanni.

Egy másik forrásból a következőket jelenthetjük:

Az egész baloldali végsőkig menő küzdelemre nem elkészülve, mert biztos abban, hogy amikor a czukorprémium javaslatát hosszabb vita tárgyává teszi és megakadályozza annak augusztus elsőjéig való szentesítését, a kormány pozícióját rendíti meg és annak bukását idézi elő. Ebben a biztos várakozásban az ellenzék minden árnyalata részt vesz a vitában és eddig is van már annyi szónok, hogy a Justh Gyula elnöklete alatt a vitarendező-bizottság július végéig nem fogy ki belőlük.

Az egész ellenzék hangulata nagyon emelkedett, a kormánypárt le van hangolva.

Különösen nagy elkeseredést keltett Szilágyinak engedékenysége, melylyel beleegyezett abba, hogy Okolicsányi László másnap mondhasa el beszédét. A korifeusok kivonultak a folyosóra és ott a legizgatottabb hangon tárgyalták ezt az eseményt. Mig Budapestben ezek történtek, Bánffy Bócsa jött és a királynak jelentést tett a mostani helyzetről. A szabadelvűpárt nagy érdeklődéssel várja a kihallgatás eredményét.

Ugron Gábor beszéde.

Tartotta a sz.-udvarhelyi millenaris emlékoszlop leleplezési ünnepélye alkalmával:

Tisztelt közönség!

Kedves székely atyámfiai!

Oszlopot emelt Udvarhelyvármegye közönsége a magyarok honfoglalásának emlékére.

Oszlopot emelt testvéri szeretetből, bajtársi hódolattal.

A székely nemzet fentartotta bércei között Attila birodalmának jogát. Attila hatalma úgy lebegett a világ felett, mint ki-vót pallos, a magyarok úgy tértek hazánkba, mint hűvelykébe a kard.

A magyarok nem úgy jöttek, mint a gepidák, alánok s más néptörzsek, kiket északra s a szükség hajtott délnek, hanem úgy jöttek, hogy visszafoglalják atyáik örökségét: a hunnok országát, Attila birodalmát.

A székely várta a határnál a magyarokat s velők szövetszövetkezett. Együtt hódították meg az országot, együtt tartották fenn azt.

Nem kért a székely szolgálataért jutalmul mást, mint azt, hogy a harcban mindig ő lehessen a legelső a sorban. S ha bármikor hátrabá ment a magyar sereg, akkor elől járt a székely, mint a sötét fellegek előtt a villám csillogó fegyverekkel s lecsapott hirtelen mint a villám.

Nem kért a székely szolgálataért jutalmul mást, mint azt, hogy megtartsa őseinek szabadságát, jogát, alkotmányát.

E székely nép itt, az országnak egyik sarkában élve a kun, tatár, török által folyton megtámadva, nemcsak hogy fentartotta magát, hanem a csapásoktól gyakran ért tőveről, újabb-újabb sarjakat is hajtott, hogy benépesítse vele Erdelyt.

Miért volt e nép oly erős, oly szívós, oly szapora?

Erőssé, hatalmassá tette alkotmányának szabad volta.

A székelynél mindenki egyenlő volt, az utolsó mezitlábás és a legelső ur egyenlő volt a jogok gyakorlásában.

A székely alkotmány, mely az önkormányzatot alapszik, példányképtől szolgálhatna az egész világnak. Fzt az alkotmányt Athén birta, Róma sovárogtat, a középkor alig sejtette s az ujkor ujából felfedezte.

Ez az alkotmánya az emberjogoknak szabadságnak, egyenlőségnek, már rég meg volt minálunk, mert minden székely egyenlő joggal bírt, minden székely hivatalra jogosult volt, egy székelyt is testi büntetéssel sújtani szabad nem volt, fejét elvehették, de jószágát nem, minden székely a törvényhatóságnak, a népgyűlésnek tagja volt.

Ez az alkotmány tette a székely népet naggyá és erőssé oly annyira, hogy bár inné rajokat vittek ki ki királyaink az ország elhagyott tájaira, e nép még sem fogyott szám-ban és erőben.

A kivitt székely azonban elvesztette székely természetét. Nézzük meg akár a magyarországi székely telepítéseket, akár Hunyadi János 40,000 puskáját, ha nem vitte-e magával alkotmányát és önkormányzatát; míg aranyosok népe az ősi jog és alkotmányával virágzóvá lett. Enyire életfeltétele a székelyeknek a szabadság, az egyenlőség.

Csak az itthon maradt székely maradt meg állandóan székelynek.

Sokban különbözik a székely nép alkotmányos élete más népek történetétől. Mig más országokban a hegyeket csucsaíra hordták fel a néppel a követeket, hogy azokat ve-rejtékével váraká összeillesse, cserében az idegen támadások elleni oltalmat leljen. Épen e várak azonban utóbb rablólovagok váraivá lettek, melyekből apró kényurak sarcozták a népet: addig ilyesmi a székelyeknél soha sem esett meg. Habár a székely nép szabadság-szeretete abban különbözött a svájci néptől, hogy okosabb volt és sohasem engedte meg, hogy kényurak elhatalmasodjanak fölötté, nem is kellett aztán már csatán levernie őket és váraikból kivernie.

Nemcsak egyes hatalmas uraknak nem engedte meg, hogy alkotmányát, szabadságát elnyomják, hanem még a királyi hatalom elé is korlátokat szabott.

Magyarországon minden föld a királyé volt, ha akarta, bárkinek elvehette földjét s másnak adományozhatta.

A székely birtok szentség volt, a királynak nem volt hatalma felette.

Midőn megpróbálták az Árpád-házi királyok, hogy Udvarhelyszékhez a székelyföldre csatoljanak két községet Szederjést és Szász-Keresztúrt 200 évig ellentálltak, a székelyek kimondták, hogy a királyt tehát valakit nemessé, báróvá, gróffá, fejedelmé, de nem teheti székelylő, mert székely csak az lehet, a ki annak született.

A székely nép jogának és szabadságának ősi erjét és foglalatát ömagában hordotta s bárhová távozott szülőföldjéről, magával vitte atyai jogát és szabadságát, önére-zetét, kibocsátott rajaival örök felvirradásban tartotta a magyar fajt. Csak most van az, hogy az általános alkotmányossági elvek szeretében a székelynek joga. alkotmánya is beolvadt. A székely önkormányzat, mint a százados tölgy ágait szabadon nevelte, a belső erővel bíró virult, fejlődött; a gyöngye életműködését elszáradt és lehullott, most természeti nyugalomra mintára nyesegetik és attól beteg, attól sanylik minden ize, gyümölcse. De ez nem jelenti azt, hogy jogainkról lemondunk, hogy nem küzdünk azon elért, mely alkotmányunk alapját képezte, hogy mindez el legyen veszve.

Hanem küzdenünk kell, hogy az önkormányzat ne a választott tisztviselői által érvényesüljön, hogy az elv: mindenki választó és választható, mint ősi életrendünk, általános érvényesüljön. Mert lám, a mióta ezen elvek hanyatlanak a székelynél, azóta erkölcsi, önére-zete, anyagi élete is hanyatlóban van. Nem oly erős már a székely, mint volt. Pedig most a feladat nagyobb mint a múltban. Eddig átrohanó ellenségek, muló ziva tarok támadták a székelyt.

Most állandó ostrom van, melyben Erdély felett a magyarok hatalmát, jogát, intézményeit, uralmát kétségbe vonják, ármánnyal, árulással megdönteni akarják.

Most a székely feladata sokkal nagyobb, erre mi a magyar nemzet támogatása nélkül gyengék vagyunk. Ne adja nekünk a magyar nemzet azt a támogatást, hogy a székelyt kiviszi Magyarországra. Csak az a székely valódi jóakarója, ki arra törekszik, hogy a székely ősei földjén boldoguljon, itt szaporodjék, munkásságát értékesíthesse, a Székelyföld határát szélesebbre tolhassa.

Nem, nem akarunk mi kegyet, mi csak kecskét kérünk a magyar nemzetől, pótolja ki erőnk, hogy fentartás az a tömörséget, mely a múltban megoltalmazta, fentartotta és hagyja meg azt a jogot, szabadságot, mely bátorra, becsületessé és szorgalmassá tette és nem fog, mint a vármegyék magyarsága idegen tengerbe ömlő apró szigetekké foszlani. A tömör székelység képes lesz kölcsönözni megfizetni kölcsönös szeretettel, munkássággal és vítésséggel.

Tisztelt közönség, kedves atyámfiai! Itt ez oszlop fölé néz az égnek s alapszik a földön. Ugy mi is legyünk hívek e földön. Ugy mi is legyünk hívek e földhöz, fektessük le életünk alapját a haza talajára, de szemünk sohse tévessze az eget.

Bizzunk önmagunkban és Istenben.

E szobor nem csak annak legyen emléke, hogy e hazát megtartani, megvédelmezni és utódainknak szabadon hagyni kötelességünk.

Ezen oszlop arra utasítson és tanítson meg minke, hogy miként a multban fegyverrel, most szorgalom és tudással, bátorsággal és önzetlen törekvéssel lehessen a hont megtartani önmagunknak, királyunknak, hazánkunknak.

S most hulljon le a lepel, hogy mindenki láthassa ez oszlopot s mindenki emelhesse előtte kalapját s üdvözzölje azt az ezer esztendő, melynek emlékére emeltetett.

Ezer évszázadoknak temetője, melynek mály-ságában nemzedékek-nemzedékek után hullottak el, népek pusztultak el, országok semmisültek meg, de mi székely és magyar, állandó barátságban, hűségben és bajtársi szeretetben kitartottunk. Jövőre is e bajtársi szeretet, kölcsönös egyetértés vezesse mindnyájunk lépteit, irányozza gondolatainkat.

Ez a haza, ez a nemzet élni fog és mi büszkén fogjuk kiáltani!

Éljen a magyarok hazája, éljen!

Vidékek.

Toroczko-Sz.-György, 1897. jun. 29.

Nagy tudósunk dr. Brassai Sámuel halála alkalmából becses lapja egyik cikkében az állott, hogy — dr. Brassai Sámuel született Toroczkon. „Ez adat téves értesülés alapján lett közölve, melynek kiigazítását méltóztatassék lapjában közre adni.

A boldogult tudós nem Toroczkon, hanem Toroczko-Szent-Györgyön született. Igaz, hogy dr. Brassainak apja a születéskor toroczkoí rektor volt, — de Brassainé apja, — az akkori unit. pap, illetve anyja házához ment lebetegedni és ott, a jelenleg is unitárius papi lakban született.

Ez eseményt saját elbeszélése után tudom.

A boldogult maga is mindig a toroczko-szent-györgyi papi lakot tartotta és vallotta születése hazának; ez előtt mintegy 12 évvel egy pár napig Toroczko-Szent-Györgyön apám házában szállva időzött, innen a hegyek közé egy kirándulásra indulva a község piacára a papi lakra mutatott és így szólott: „Abban a házában születtem”, ezt hallották Szabó Albert jelenleg községi bíró, Kozma István és többen.

Sziménfalvi, Györgyöt jelenlegi unitárius lelkész, — kinek családjával dr. Brassai sorsági viszonyban volt — több ízben meglátogatta és előtűt a papi lakot mindig születése hazának vallotta.

Utoljára 1895. nyarán volt útutazóban Toroczko-Szentgyörgyön egy pártfogoltja Molin kisasszony kíséretében, ekkor is meglátogatta Siményfalviakat és ott náluk a család jelenlétében mondotta a kisasszonynak: „Nézz e házában születtem én.”

Itt említett fűtanuktól ezen eseményekről hiteles bizonyítványokat vettem és a tény bizonyítására bárkinek is bemutatom.

Thorotzkay Lajos.

Vallanak a vásárhelyi méregkeverők.

H.-M.-Vásárhely, jun. 30.

A méregkeverők legfontosabb szereplője, Jäger Mari, egy látszik megtört a hosszú rablásban, a kínos vallatásban. Ma már a töredelmes vallomás szükségét érezte bűnös lelke s magához kéréte a királyi ügyészt, hogy elmondjon mindent úgy, amint történt. De amikor az ügyész megjelent cellájában, kijelentette, hogy neki nem mond el semmit, hanem majd az orvosnak. Az ügyész azonban nem tartotta szükségessnek, hogy az orvost hozzáküldje, mert úgy vette észre az asszony magaviseletéből, hogy már legközelebb töredelmesen fog vallani a törvényszék előtt is.

A mai tárgyaláson különben a Varga Julis meggyilkoltatására került a sor.

Elnök: Hosszabb b-szédben foglal össze Varga Julis megmérgezésének történetét. Majd Varga Lidiát igaz vallomásra szólítja föl.

Varga Lidi: Öszinte, igaz „szívből” beszéli; testvérem Szappanos Juczinál lakott ő mondta, hogy irassam be Szappanos aztán elküldött Jäger Marihoz egy kis orvosságrért, de nekem nem adott, aztán Csordás Lidiel mentem hozzá. Csordás kapott is valami fehérséget, azt átadtuk Szappanosnak. Én el akartam menni, de Szappanos azt mondta, hogy várjunk majd ő készít derelyét. Készített is; Csordás gyurta a tészta az orvosságot én törtem, aztán asztalhoz ültünk. Julis evett, de aztán mondta, hogy ejnye, de furcsa ízű ez a derelye, nem eszem én ebből Szappanos azt felelte, hogy bizonyosan pe-nészes volt a lekvár.

Elnök: Milyen volt az orvosság?

— Fehéres.

— Mennyi volt?

— Két kis darabban, mint egy bors-szem; aztán megbetegedett fájlalta a fejét, meg a gyomrát, egy hét múlva pedig meghalt. Egyebet nem akar tudni.

Elnök: Miért csalták Julist Szappanos-hoz?

Vádolt: Nem csaltuk, csak vizet hordani hívtam.

— Hiszen maguk régen tervezték már a mérgezést.

— Ők lehet, de én nem.

— Dehogyan nem, hiszen előre felosztották már a nyerdőt pénzre.

— Csak kölcsön adtam.

— Szegény ember nem igen adhat kölcsönöket.

— Pedig én kölcsönt adtam.

— Maga pénzt is kapott közreműködésért.

— Az uristen ne segítsen erről a helyről.

Elnök: Magának pedig kell tudni.

Vádolt: Mit?

Elnök: Mindent vagy semmit.

Vádolt: A derelyéről tudok, másról nem.

Elnök: Hát, hogy készült a derelye?

Vádolt: Csordás meg Szappanos csinálta én mozsárban kaptam fehérséget, azt megtörtem, aztán kivitték, az asztalnál ültünk mind, ettünk is a derelyéből. Miért lett csak Julius rosszul, én jó istenem, hogyan tudjam én azt.

Czukur bíró: Kemény volt az orvosság, a mint megtört, Varga?

— Én istenem, a mint törni lehet, csak nem lehet puha. (Derültség.)

Ügyész: Miféle orvosságrért ment Jäger Marihoz?

— Azt nem tudom.

— Mért adott maga 25 frtot Csordásnak?

Varga: Mert Szapados mondta, hogy adjak.

— Hát váltót irt-e neki alá?

Varga: Váltót? Irtam de csak háromszor.

Ügyész: Elég az Lidi, ingyen nem irtak alá a váltókat, ez volt a vérdíj.

Csordás Lidi kihágatásakor beismert vallomást tett. Elmondja, hogy elátkozta Jägerhez a mérget és ő hozott két borsoszemnyit darabot. Ezt betették a derelyébe és mikor Varga Julius beteg lett, még adtak orvosságot helyett mérget.

Csordás Lidi nagyon beteg lett, görcsös rohamai vannak; tegnap éjjel sürgősen orvost hívtak hozzá.

Meghívás.

Kicsiny községünk unitárius papi lakásában született tudós dr. Brassai Sámuel 1797. év június 15-én.

Szellemének az a kis szikrája, a mely születésénél jött csillant fel, nemzetünk fejlődésének majd egy századát világította be, humanizmus és az igazság fénye mellett kutatva tudást, — szeret és áldozatkészség erejének lángja mellett terjesztve tudást. — A tudomány minden ágának tudosa és tanítója, — minden tudósok és tanítók örege volt, — majd egy századnak igazságban és hazafiaságban nevelője. — A természet titkait ő látta legélesebben, ismerte legjobban. A magyar tudományos szellemnek legtöbb tiszteletet és dicsőséget ő szerzett az ország és Európa határain messze tul.

Községünk lakói hazafiaságtól és egy dicő, nemes és hosszú élet munkásságának tiszteletétől felbuzdulva dr. Brassai Sámuel születési házat emlékkövel jelölik meg, — ennek ünnepélyes leleplezését f. év július 18-án rendezi.

Tudós br. Brassai Sámuel születési emléktáblájának leleplezése Magyarországon, — a melynek fejlődésére áldozta százéves életének minden tevékenységét, nagy elméjének minden tudását — hozzá méltóan országos és nemzeti ünnep kell legyen.

Ezen magaslatos célból a rendező bizottság az ünnepélyre tisztelettel meghívja mindazokat, kik kegyeletüket ez ünnepen kifejezni kívánják.

Torockó-Szt.-György, 1897. jun. 30.

Thorockay Lajos,
a bizottság elnöke.

Erkezés gyorsvonattal Tordára reggeli 8 órakor, Tordáról kocsin érkezés Torockó-Szentgyörgyre délelőtt 11 órakor.

Ünnepély rendje:

Ünnepi ima az unitárius templomban. Emlékkö leleplezése ünnepi beszédekkel. Ünnepi közebed. Torockói népviselet bemutatása.

Kocsi szükséglet, közebeden részvétel a bizottság elnökénél (Thorockay Lajos, Torockó-Sztgyörgyön, posta Torockó.) július 11-ig mulhatlanul bejelentendő. Közebed személyenként fizetendő, kocsi díja rendes árként lesz megszabva.

A Petőfi-szobor leleplezése.

Az ünnepély programja:

a) A csatateri emlékoszlopnál Fehéregyházán d. e. 10 órakor.

1. Hymnus. Énekli a székelyudvarhelyi „Dalegylet“.

2. Ünnepi beszéd. Tartja: Szász Gerő, az Erdélyi Irodalmi Társaság alnöke.

3. Beszéd, melylyel a végrehajtóbizottság elnöke az emlékművet a vármegyének átadja.

4. Beszéd, melylyel a vármegye képviselője az emlékművet átvesszi.

5. Szózat. Énekli a székelyudvarhelyi „Dalegylet“.

b) A Petőfi szobornál Segesváron déli 12 órakor.

1. Hymnus. Énekli a székelyudvarhelyi „Dalegylet“.

2. Ünnepi beszéd. Tartja: Bartók Lajos, a Petőfi-társaság alnöke.

3. Beszéd, melylyel a végrehajtóbizottság elnöke a szobrot a vármegyének átadja.

Beszéd, melylyel Somogyi István, Nagy-Küküllő vármegye alispánja a szobrot átvesszi.

5. Szózat. Énekli a székelyudvarhelyi „Dalegylet“.

Tudnivalók.

1. Julius 30-an a Budapest felől ide 10 óra 51 p. érkező vendégek fogadtatnak.

2. Julius 30-án d. u. i órakor ebéd a „Caillag“ vendéglő nagytermében, étlap szerint.

3. Julius 30-án d. u. a Brassó-Háromszék felől ide 5 óra 47 p. érkező vendégek fogadtatnak.

4. Julius 30-án este 8 órakor ismerkedési vacsora a Frank-szálloda kerti helyiségében.

5. Julius 31-én reggel 8 órakor gyülekezés a kaszinó helyiségeiben.

6. Julius 31-én reggel 8 óra 50 p. indulás vasuton vagy kocsin Fehéregyházára. Ott a Székely-Udvarhelyről 9 óra 38 p. érkező vendégek bevarása a együttesen a csatateri emlékhöz vonulás.

7. Julius 31-én reggel 10 órakor az emlékoszlop leleplezése a megállapított program szerint.

8. Julius 31-én reggel 11 óra 20 p. indulás vissza Segesvárra, kocsin vagy vasuton.

9. Julius 31-én déli 12 órakor a Petőfi-szobor leleplezése a megállapított program szerint.

10. Julius 31-én d. u. 2 órakor társas ebéd.

11. Julius 31-én este 8 órakor táncmulatság, esetleg felolvasó-estély, melyről külön másor adatik ki.

12. Kérjük azokat, kik elszállásolásra igényt tartanak a a társaságban részt venni kívánunk, hogy ez iránt óhajukat legkésőbb július 10-ig Balás Imre végrehajtó-bizottsági titkárnak tudomására hozni sziveskedjenek. A végrehajtó-bizottság.

A sétatérén.

Kolozsvár, jul. 2.

Hiába hull az eső, egy két nap megszakítással szakadatlanul, mert a levegőt nem bírja lehűteni. Ha felhő takarja el a napot: „leroked“ a meleg, ha tisztá az ég: perzsel a nap. Meleg vízpára száll a levegőben, mintha az egész mindenség gőzfürdő volna.

Ide benn a városban nehéz a légzés. A csatorna szag, a konyhaszag, a füst, a gőz vastagabb teszik a levegőt s a tüdő szomjas lesz, mintha nem kapna elég oxigéniumot.

Szinte megkönynyult az ember, mikor kimegy a mi hosszú sétatérünkre, a melyen ha egyszer végig ment, aztán vissza jött: jó két ezeret lépett. Két ezer lépéssel már végzetülnek is egy kis test mozgást, a mi kánuikailag melegen, a sétatérén is elégséges.

Különb a tiszta, tiszta és kellemes levegőn kívül az új kiosk képezi a sétatér vonzerjét. Eddig nyári estéken, — ha tizet kondult a vén toronyóra, csak éji trubadurok, szerelmes pillangók verték fel a lágyan bolintató gesztusnyefák esőndjét, míg most a kiosk „auer-égőinek“ intenzív fényje, beragyogja a tő környezetét s a késő éjjeli órákban is nagy publikum tölti a szabadban. A parichalis falusi csendélet helyett nagyvilági zaj; az idyllikus tájkép helyett egy nagyvárosi színes mozgó körkép, mely változatosságával kellemesen szórakoztat.

A vére, mely a tőparti magas nyárfán nyögte el esti síró dalát, most ijedten repül tova a modern világ zajától s az öreg szürke varjúk messzebb húzódnak éjjeli tanúrára, mert a katona banda nagy dobja még az éjféli órák alatt is beledörög a szunyádó sütkébe.

A kiosk körül, ha kellemes az idő eleven nagy városi élet pezseg s csak a távolabbi helyek alkalmasak még édes pásztor órákra, mikor holdvilágos estén fülemle fütytyöt nyelve, dagad a melancholikus kebel.

Mióta a villanya sétatér egyszerűségére is pazar fényt vetett: megszűnt a vadregényessége s a régi árnya magas fáirol a berki tündérek a Hója búkkilócsok sűrűjében zsonganak titokzatos dallamot.

A romantika nem szereti a villanyos fényt. Évszázadokon át pislogó mécseshez, komor lovagvárakhoz volt szokva. A modernizált sétatér is ezután csak heves, pikáns és érzéki novelláknak lesz színtere, a hol pusztán a vér heve ég és perzsel.

És az újított sétatérhez ujul a vén nyári színház is, ez a vén muzsa-laktanya, a melyiket immár eziemázni kell, hogy mutasson valamit. Olyan e vén épület, roskatag tagjaival, mint egy kimustrált ballerina, melynek kopott külsejét fel kell díszíteni, s vi-seltes arcát ki kell mázolni, különben a jó izlés elszalad tőle.

Csak hogy az operáció mégis nagy szépség hibát hagyott rajta. Irtózatlan kinővés látszik a jobb oldalán. Idomtalan falépcsőzet emelkedik fel a földből és darabig rézsutosan emelkedve, belekanyarodik a színház épület testébe.

Mintha egy faszörnyeteg az oldalába harapna. Mintha azt mondaná:

— Érett gyümölcs vagy és megeselek. Hanem ez a csúfság talán szélszerű. Valószínű, mert különben aligha oda építik. Így már meg van takolgalva az öreg, hogy ő is vén bájaival emelje a sétatér fas-tői formáját. A papjai is megérkeznek nem-sokára, mi a sétatér élénkségét, vonzerjét fogja nagy mértékben emelni. És Thalia templomában lágyan, ábrándosan csendül meg a dal, — a költészet és művészet isteneinek örök-szép hymnusza.

Tüske Pál.

Olvasóink figyelmébe!

A nagy hegyecsusamlás miatt, mely Egeres és Gorbó között történt, a vasuti közlekedés Budapest és Kolozsvár között több hónapon keresztül szünetelni kénytelen.

E miatt a fővárosi lapok csak megkésve juthatnak el igen sok helyre az erdélyi részeken s így az olvasó közönség épen most, midőn a parlamentben oly elkeseredett harc folyik, részesül késői tudósításban.

Az Ellenzék, mely mindig a legnagyobb figyelemmel viseltetett a közönség érdekei iránt, e bajon segitendő, rögtön intézkedett, hogy minden fontos eseményről az „Ellenzék“ azonnal táviratilag értesíttessék, hogy olvasóink mindenről tájékozva legyenek.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, július 3.

— Bartha Miklós ügye. A főváros polgársága népes értekezletet tartott a kalap-utcai Sas-körben, Bartha Miklós kegyelmi kérvénye ügyében. Az értekezleten a nemzeti párt is képviseltette magát, kik közül jelen voltak: Horánszky Nándor, a nemzeti párt elnöke Ivánka Oszkár Biró Lajos, Sághy Gyula, Bernáth Béla és Mihályi Péter országos képviselő. Szederkényi Nándor elnök felhívja az értekezletet, hogy miután az igazságügyminiszter elutasítása folytán Bartha Miklós elzáratása legalább 8—10 napra elhalasztatott, használják fel ezt az időt, hogy Bartha Miklós ügyét minél nagyobb mérvben propagálja s az erre való eszközöket és módokat állapítsa meg. Többek felszólalása után az értekezlet elhatározta, hogy az aláírók gyűjtését a vidékre is kiterjeszti, az összes lapok szerkesztősegeit küldöttségileg felkéri az ügy támogatására, továbbá egyes lapokhoz gyűjtőleveket mellékel és megleghangú felhívásokat fog intézni a közönséghez. Bejelentéssel végül, hogy már több ezer aláírás gyűlt össze. Vaszary Kolos herceggprímás, gróf Apponyi Albert és gróf Károlyi István is aláírták az ívet.

— Kolozsváriak a püspök temetésén. Lönhart Ferenc r. kath. püspöknek ma d. e. eszközölt temetésére Kolozsvár város hatósága képviselőiben Deák Pál főkapitány és dr. Esterházy László főjegyző; a r. kath. egyházköztség képviselőiben Biró

Béla apátplébános vezetése alatt szervezkedett tiz tagú küldöttség, az Enke képviselői és igazgatótanács küldöttjei a tegnap éjjeli vonattal utaztak el Gyulafehérvárra. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy ma reggel 8 órakor a temetés alkalmából Kolozsvár összes kath. templomaiban egy félórán át meghuzták a harangokat.

— Gyászmise a püspökért. Lönhart Ferenc erdélyi r. kath. püspök mai temetése alkalmából és órájában ma délelőtt 10 órakor Kolozsvár összes r. kath. templomaiban gyász-isteni tiszteletet tartottak. Legnagyobb gyászpompát a fővárosi plébánia templomban fejtették ki, melynek összes oltárai, szószéke és az első padok fekete díszrel voltak vonatva. A kegyesrendiek, a minoriták, a ferenczen-diek és a szentpéterei templomban szintén gyászisteni tiszteletek tartattak, mindentől nagy számú ajátoskodó közönség vett részt a gyászmiséken és áldozott az elhunyt fő-pásztor emlékének.

— Vármegyei Meteorológiai intézet. A küllmonostor és London utcák sarkán közel áll a befejezéséhez az új vármegyei-héza. Örömmel szemléljük napról-napra a mindjobban kiemelkedő két emeletes palota arányait, izléses díszítéseit. Most aztán, mikor kezdik lebontogatni az állásokat, vettünk észre egy izléstelen, otromba, ember potáju napot mely szelkakas, vagy isten tudja mi-csoda funkciót végez a villámhárító árbo-czán aranyozott ábrázatával, nem hihetjük, hogy a zsenális terve ő ilyen izléstelenséget követelt volna el ezen a különben izléses elkészített palotán. Felhívjuk az illetékes körök figyelmét, hogy az ott étkelenkedő napot távolíttassák el, mielőtt az állásokat leszednék, hisz az nem vármegyei-héza, hanem meteorológiai intézetre való díszítés, és a szelkakasok ma már diávjukat is mutatták s legkritikább esetben funkcionálnak máshol, mint novella írók rémes várkastélyain.

— Ki a felelős? Valójában a legmesszebb menő fejtelenség uralkodik Kolozsvárt, egyebek közt az utcaburkolati munkálato-knál. A közvezési vállalkozók neki esnek egyik-másik utcának és saját kényük és kényel-mük szerint akasztják meg a közlekedést minden igazolható ok és szükség nélkül. Leg-ujabban a Belmagyar és a Szentegyház ut-cák szekerútjának közvezéséhez fogtak. Ezek közt például a Szentegyház utcán egész szélességében egyszerre szedték fel a régi burkolatot és így rakják le az újat, a minek a természet szerinti következmé-nye, hogy a szekér közlekedés teljesen lehet-telenné van téve. Minthogy e miatt sokan és jogosan panaszkodnak, egyenesen a városi mérnök hivataltól kérdjük: a hivatalko-melyik közege van megbízva az építések fel-ügyeletével? Ad ez utasítást a közvezőknek, ha igen, miért tűrik el, hogy ezek a követők saját kényükre ilyen lehetetlen helyzeteket teremtsenek?

— Elhanyagolt ellenőrzés. Kolozsvár város tanácsa a napokban plakátokon adta értésére a közönségnek, hogy az élvezeti csa-lókra alkalmas vizet tartalmazó három kut-ról u. m. széchenyitéri, Bánffy és Kökerti kutakról csak kisebb edényekben engedték meg a vízhozást. Magunk voltunk több ízben tanui, hogy a kijelölt kutaktól nem csak csebrek, de hordókkal is szállítják a vizet. És miért? Egyszerűen mert a hatóság nem gondoskodik ellenőrzésről és a tiltó rendel-

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1897. július 2.

Szilvia nászutazása.

„A férj és szerető“ írójától.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék“ számára fordította: AMICA.

III.

(Folytatás.)

(7)

— Igen. Mihelyt a hivatalt kinyitják, sürgőznözni fogok, ámbar alig hiszem, hogy ő még mindig Kornwallban legyen. Drágám, hátra kell ezzel a dologgal szembe nézni, mert boldogság volt azt elhitetni magunkkal hogy itt nincsen valami komoly baj. Szilvia nem az a leány, a ki egy kis veszekedésért, vagy a szerető összezördüléseért megszőkjék a férjétől. Annál inkább mert —

— Annál inkább, ismétlem, midőn Karl elhalgatott. Karl, mond meg, hogy mit gondolsz — és a legrosszabbat is tudni akarom.

— Szilvia valami borzasztó ideg és agy-rázkódás miatt szenved, folytatá Karl. Jelenlegi állapota félig katelepticus, és egyedül a lelki túl feszültségnek tulajdonítható.

— Ves-szélyben van?

Alig tudtam e szavakat kimondani. Iszonyú volt elgondolni, hogy Szilvia a min-dig vidám és nevető Szilvia, házunknak az öröme és napfénye, oly halál szerű dermedés-ben legyen; de arra gondolni, hogy meghal-hat, lehetetlennek látszott.

— Még most nem tudom; de nem annyira az élete van veszélyben, mint az esze, válaszolt Karl komolyan. Reszkettem azon hangszólyára, mit az „élete“ szóra tett. Ő

sokkal jobb, minthogy engem félre vesse-sen, — és láttam, — hogy az ő aggodalma sem volt kevesebb az enyémmel.

Körülbelül másfél óráig a tűz előtt ül-tünk, terveket készítve a holnapi napra, vagy inkább arra a napra, mely oly szomoruan viradt reánk. Hat és hét óra közt volt, mi-dőn Karl felállott és gyöngéden azt mondá —

— Filisz, én szeretném, ha te most egy kicsit pihenni tudnál. Édesem, fektüdj le egy pár órára, midőn anyád itt van hogy a helyedre elfoglalja. Sok tenni és elviselni való lesz a számodra, tehát boldogság volna tu-lerőltetni magadat.

— Karl, én egy cseppet sem vagyok fáradt — mondám. De neked előttem van a rendes napi munkád, és te nem aludtál.

— Édesem, az nem számít. Egykor meg fogod tanulni, hogy a Doktor alvás nélkül is el lehet, vagy akkor alszik, mikor teheti. Nap közben helyre pótolom az elvesztett ál-momat, tehát ne aggódj miattam. És most megnevezem még egyszer Szilviát, és aztán megyek haza. Tíz óra tájt ismét itt leszek.

Szilvia éppen úgy fektült, a hogy hagy-tuk, és Anna zokogva adta tudunkra, hogy a testvérem meg sem mozdult. A szegény öreg asszony a félelemtől és csudálkozástól szájalomra méltó állapotban volt, és izgatott-sága annál inkább feltűnt, mert rendesen na-gyon nyugodt volt.

— Kisasszony, én az én időmben sok beteget ápoltam mondá, nekem, a mint az ágy felibe hajolt és reszkető kezével az össze bomlott szőke fűrtöket elsimitotta a Szilvia homlokáról, de ilyen állapotot, a milyen ez, soha sem láttam. Doktor ur, mi ez? Mi tör-tént az én szegény báránykammal, a mi őt stüket névára tette, mialatt úgy látszik, mintha valami iszonyú dolgot látna?

— Valóban úgy látszott, mintha va-lami borzasztó jelenet zavarta volna meg a

testvérem agyát, és változtatta volna tekin-tét abba a kísérteties merev bámulásba. Karl kétszer vitte el a kezét a szeme előtt, de szempillái még a rendesen oly enyhítő mag-netikus érintés alatt sem mozdultak, és Karl sohajtvá mondá.

Anna, én nem tudom magának meg-magyarázni, a mit nem értek; csak azt mon-dhatom mindnyájuknak, hogy legyenek türe-llemmel. Randolphné erős agyrázkódástól szenved.

— De Doktor ur, miféle rázkódás ér-hette őt? Kiáltá Anna ingerülten, ideiglene-sen megfedkezve a Chesney iránti szoká-sos tiszteletéről.

Ha egy fiatal asszony nincs a férje godviselése alatt biztosítva a bajtól, hogy lehessen azt megoltalmazni?

De különben is, miféle ember az a Randolph ur, hogy nyúcsen itten, hogy a saját felesége után nézzon?

Csitt, Anna maga megfedkezett ma-gáról! kiáltám, kötelességemnek tartva, hogy őt rendre utasítsam, és távollevő sógoromat védelmezsem, ámbar a szívem minden szavát helyben hagyólag ismételte.

Midőn az ő kedves ráncos öreg arcát fájdalomtól vonaglani, és könyeit omlani láttam, kísértőbe jöttem, karjaimat a nyaka körül vetni és vele zokogni.

Az öreg asszony zógolódás nélkül fo-gadta el a figyelemzetésemet, csak azt mor-mogta mentegőzőleg, a mint a szemeit törölgette.

— Tudom, tudó u, édes Filisz kisasszony és bocsánatot kérek. De ki az, a kinek érző szíve van, hogy el ne feledkezzék magáról, és csak erre a szegény báránykára emlékez-zék, a ki néhány héttel ezelőtt mindnyájunk-nak az öröme és szívefénye volt, és most itt fekszik, majdnem siralmasabb állapot-ban, mint ha meg volna halva? Én nem be-

szélnék rosszat az urakról a világ minden kincséért sem, sem azokról szívem, a kik ma-gának rokonai; de azokról nem beszélhetek jól, a kik ezt az anygát ilyenéné tették,

— De Anna, nekünk nem szabad ma-sokról rosszat feltenni és legkevésbé Ran-dolph urról, mondá Karl, felmentve engem azon nehéz feladattól, hogy az öreg dadának válaszoljak. Kétségtelen, folytatá, hogy a nap folyamában tudósítást kapunk tőle, vagy látjuk, és akkor mindent megértünk, a mi most rejtély előttünk, és mi az?

Én tudtam, hogy mi volt az, a mint a bérkocsi kerekéine a zörgését a házunk felé közeledni hallottam. Futva szaladtam le a lépcsőkön, és éppen akkor nyitottam ki a csarnok ajtaját, midőn Randolph Lester a léps-csőkön fel szökött.

Egy pillantás egymásnak az arcára elég volt arra, hogy a kínos kérdésre mind a kettőnk szívének megnyugtató választ ad-jon. Lester megtudta, hogy a felesége a sa-ját otthonában biztonságban van, és én, hogy bármint csapás üzte el őtet a férjétől, Les-ter ártatlan volt abban, és minden hibától ment.

— Ő itt van! kiáltám, mind a két hi-deg kezét megfogva és őtet a csarnokba vonva, Lester, ő itt van és biztonságban van!

— Hála istennek!

Ő nem tudott többet mondani; de egy szőkre leroskadva, a falfel fordította az ar-czát, — és úgy sirt és zokogott, mint egy gyermek.

IV.

Mindig magható egy férfit sirni látni, én Randolph Lestert ez ideig soha sem lát-tam másképpen, csak jó kedvűnek. De nem jobbnak gondoltam, hogy tulesigazott érzel-mei így kapjanak némi enyhülést — De kí-lőnben is aránylag vére most könnyebb

volt — várni és a dolgokat türelemmel venni.

A Lester jövetele a gondnak és aggod-lomnak egy nagy terhét vette le a lelke-mről. Jövetele bizonytalán mindent rendbe hoz, és a Szilvia tévelygő érzékét helyre állította. Ez a bánatos éjszaka mostan az öröm nap-jára merül. Annak vizslatása által a mi a ké-ségbeeséssel volt határos, szinte megköny-m-búlv éreztem magamat, a mint sógorom kezét tartva, töredszett vigasztaló szavakat mormogtam.

Végre Lester felemelte a fejét, a régi megnyerő mosolyának szájalmas árnyékával azt mondá —

— Filisz, milyen gyávának kell, hogy te en emet gondoldj. — Én magam is azt gondoltam, — hogy több férfias erő van bennem.

— Én nem tartalak gyávának: mondá élnem. Lester, én meg tudom érteni, hogy te mit érezsz. Te nyugodtabb és erősebb leszel mindjárt, — mert erőre és nyugodtságra lesz szükséged midőn Szilviát látod.

— Miért?

A Lester hangja éles volt és nyers, mint ha valami új csapást várna; — keze, mely annak a szőkének a hátán nyugodott, melyről felállott, ideges erővel szorította azt.

— Filisz, — folytatá — te nem tró-fálkozol velem? Nem történt — szerencse-telenség? Szilvia nem csak itt van — de te azt mondád, hogy biztonságban van?

— És azt ismétlem. — Biztonságban van, — és fent van a saját szobájában az Anna felügyelete alatt; csak hogy —

— Csak, hogy — kérdé Lester türelme-tlenül.

(Folytatása következik.)

ezes egyszerűen a papirosan marad. Pár nap előtt már felszólaltunk a tárgyban skórt a rendőrséget: állítasson mindenikilyen ruhához rendőrt. Minthogy e tárgyban maig ma intézkedett, ismét megsürgeljük a dolgot, s kérjük most már a polgármestert, kérésa a rendőrséget a köteles ellenőrzés teljesítésére.

— **Halálozás.** Ifj. Bak Lajos, műszaki mérnök, ma éjjel után rohamos tüdővészben, leg 5 napi szenvedés után meghalt. A szoralmas fiatal embert ugyszolva élete kezdetén ragadta el a halál, üvéinek kimondhatatlan fájdalomra és ismerőseinek őszinte sajnálataira. Ifj. Bak Lajos külföldön és különösen keleten sokat utazott. Ismereteit gyakorlati tapasztalatokat szerzett s mint szakmájában teljesen járatos, hasznára vált a szakmának s becsületes szakmájának. A múlt vasárnap lett beteg. — a mikor halálunk szerint, — ismét utca támadásnak lett volna kitéve, ha ezt a rendőrség meg nem akadályozza. Ám ez az eset annyira felháborította különben is beteg szervezetét, hogy többé nem is lett jobban s mult éjszaka rohamos vérhányás vett erőt rajta s éjjel után elhunyt. Haláláról kiadott gyászjelentés így szól:

Alólirottak szomorú szívvel tudatják, hogy a szeretett fia, testvér és rokon ifj. B. Bak Lajos építész-mérnök, élete 28-ik évében f. hó 2-án rövid szenvedés után jobbkeze szenderült. A bánatos apa, testvérek és rokonok megtörve veszik körül a halottat, a ki oly ifjan hagyta el a síralom völgyét; de nem segít az apai nagy szeretet, a testvérek és rokonok szívfájdalma: elköltözött a lélek, végtelen szomorúságot hagyva itt a szívében. A megboldogult hült tetemei július 4-én délután 3 órakor fognak a nagymalom-utca 1. sz. házából a róm. kath. szertartás szerint eltemetni és lelkiért az engesztelő szentmisze áldozat jul. hó 5-én d. e. 10 órakor a kőteri anyateplomban fog bemutatni. Nyugodjék békével! Kolozsvárt 1897. jul. 2-án. Édes apja: id. B. Bak Lajos és neje Szigeti Anna; Lujza és férje Hevesi József; András, Balint, Samu, Sándor és Imre, mint az elhunyt testvérei és sógora. Özv. Peiella István; Waltou Eduard, neje Rauch Klára és gyermekeik; Rauch János, neje Mayer Zsuzsa és gyermekeik; Süss Nándor és neje Rauch Julia; Jersia János és neje Irma; Peiella Róbert, neje Szentos Valéria és fiok; Dr. Török István és neje Rauch Teréz; Csernyáskai Lajos, neje Rauch Borbála és gyermekeik; özv. Almásy Sámuelné Rauch Ida és gyermekei, mint az elhunyt nagynénjei, nagybátyjai, unokatestvérei és még számos közelebbi és távolabbi rokonai és jóbarátai.

— **A kamara akciója.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamarának egy igen helyes és a jelen körülmények között szükséges intézkedéséről vesztünk tudomást. A kamara ugyanis táviratlag kérelmezte a minisztertől, hogy a kamarakerületet érdeklő azon szállítmányok után ne számítson a vasút igazgatóságára különbözeti díjat, a melyek az egykori földeszsamlás miatt az utat nem N.-Váradon, hanem Aradon át kénytelenek tenni. A különbözeti kocsirakományonként 32 forint tett s ez óriási megterhelése a forgalomnak olyan okból, a melyben a küldők nem hibások. Reméljük, hogy a kamara felterjesztésének meg lesz az óhajtott sikere.

— **Országos vásárok Kolozsvárt.** A kolozsvári országos vásárok kirakó-vásár napjának szaporítása ügyével is foglalkozott a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara legutóbb tartott közgyűlésén, s egyhangulag határozatképen kimondta, hogy ragaszkodik azon felvilágosításhoz, hogy erre forgalmi érdekek szempontjából semmi szükség sincs és hogy a városi hatóságtól hangsúlyozott gyakorlat is csak annyira terjedt, hogy az idegeneknek meg volt engedve a kirakó vásárt megelőző nap délutánján kipakolni s a vásárnapot követő nap délelőttjén berakolni.

— **A művaj elárúsítása.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara utolsó közgyűlésén abban állapodott meg, hogy a margarinnak nevezett művajnak a kamara kerületében a kamara felhívja intéz az iparhatóságokhoz, a melyben figyelmüket az 1895. XLVI. t. cz. végrehajtásáról szóló rendeletre kéri fordítani, kiemelve, hogy a művaj gyártása és eladása határozottan ahhoz a feltételhez van kötve, hogy ezen minőséget a külső felismerhetősé és össze ne tévesztthesse a valódi vajjal, hogy a rendeletet a hazai tejszártyák nagy kárára sem a gyárosok, sem az elárúsítók nagy része meg nem tartja. Ez ugyanis a kamara s gazdasági egyleteket is közreműködésre kéri fel.

— **Fiók-telep Kolozsvárt.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara legutóbb tartott közgyűlésén hozott határozata szerint a következőkben igazgatóságának megkeresése a közüzem gondoskodni fog, hogy a muzeum házi-ipari készítményei elárúsítására Kolozsvárt is alkalmas fiók-telep rendeztesék be.

— **Az izraelita el. VI. oszt. leányiskolájában** (Belközép utca 51. sz.) az évről vizsgálatok f. hó 6-án kedden reggel 8 órakor kezdődtek, mely alkalomra ugy a szülők, mint tanügybarátok tisztelettel meghívtak.

— **Gyászshir.** Kilin József polgártársunkat súlyos csapás érte. Neje: szül. Gombos Ágnes 10 napi szenvedés után tegnap reggel meghalt. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki:

Alólirottak a szív legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy a szeretett és felelhetetlen jó feleség és mostoha anyja, gyermek, testvér, sógor és rokon Kilin Józsefné szül. Gombos Ágnes folyó év július hó 1-én reggel 8 órakor, élete 48-ik, boldog házassága 17-ik évében, 10 napi szenvedés után megszűnt élni. A megboldogultnak földi részei folyó 3-án, d. u. 3 órakor fognak, az ev. ref. egyház szertartása szerint, Közkezp-utcai 60-ik számú házban tartandó halotti ima után a közös sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Áldás emléken, béke porain! Kilin József, mint az elhunyt férje. Özv. Gombos Andrásné, mint édes anyja. Gombos Juliánna, férje Hunyadi János és gyermekeik, Gombos Mária, férje Szász János és gyermekeik, Gombos Borbála, özv. Ajtai Józsefné és gyermekei, özv. Gombos Györgyné, szül. Kiss Róza és gyermekei mint az elhunyt testvérei, sógorai és sógoronője.

— **Fehér Irén** czimbalom művésznő ma és holnap még a New-York szálloda éttermében fog játszani.

— **Margarin.** A Margarin gyártására és eladására közöljük a földm. miniszter m. évben 38.286 sz. a kiadott rendeletének ide tartozó részét.

II. fejezet 85. 2-ik pontja.

A „Margarin“ gyártása és iparnemű forgalomba hozatala a következő feltételekhez van kötve: „Margarin“ elnevezés alatt hozandó forgalomba, minden oly zsiradék, vagy zsirkeverék, mely a vajhoz hasonló s ugyan arra a használatra készült, mint az utóbbi, de mely nem kizárólag tejből készül.

Mindazok a helyiségek a melyekben Margarint gyártanak, vagy elárúsítanak, legalább 30 c. m. magasságú betűkből álló és szembe őltő helyen alkalmazott következő felirattal látandók el: Margarin gyár, raktár vagy eladás.

Margarin gyártásához tejszír csak korlátolt mennyiségben és kizárólag csak tej alakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Margarinnak csakis csomagolva, az 5 kiló és ezen alóli mennyiség pedig csak tejalakjában még pedig 100 szűrész margarinnal legfeljebb 100 szűrész használható fel, azonban akként, hogy Margarinnak 5%-nál több tejszír tartalmaznia nem szabad.

Minden erdélyrészi egyházmegye képviseltette magát.

Az erd. róm. kath. státust báró Jósika Samu elnöklete alatt, Biró Béla, dr. Groisz Gusztáv, Dorgó Albert, dr. Páll István, dr. Szentkirályi Kálmán és Novák Ferencz Gy.-fehérvári polgármester képviselték.

Az Emke részéről Potsa József főispán és gróf Kornis Viktor jelentek meg.

A katonatisztikar Wichauer tábornok vezetése alatt vonult ki.

Kolozsvárról a piarista rend is képviseltette magát.

A temetési szertartást Majláth Gusztáv gróf segédpüspök végezte fényes segédlettel, a melyben az összes kanonokok és apátplébánusok résztvettek.

A gyászszertartás után a templomba vitték az elhunyt püspököt, a hol újra beszentelték.

Beszentelés után elhelyezték ideiglenesen a székesegyház sirboltjába, a honnan nemskára elszállítják a piskini-katolikus templomba, a melyet az elhunyt püspök építtetett.

A temetés fél 12 órakor végződött.

Országgyűlés.

Budapest, jul. 2.

A képviselőházban ma napirend előtt Lepsényi visszavonta előre bejelentett interpellációját.

Ezután folytatták a czukoradóról szóló vitát, melyhez először Tóth János szólott és fejtegette a gazda közönség hátrányait.

Tóth után Eötvös Károly szellemesen és sok humorral beszélt.

Fejtegette a javaslatot közjogi szempontból és leleplezte a kormány rossz politikáját, s kimutatta a kötendő szerződés törvényellenes voltát.

Nagy derűtséggel köztaszte izekre azokat a „garantiákat“, melyekről a miniszter tegnap beszélt. Végül határozati javaslatot adott be, hogy a javaslat vétessék le napirendről.

Ezután szünet következett, mely után Okolicsányi és Pichler nagy tettség mellett czáfolták az előadó, Arányi és Neuman érveit.

Pichler beszédjében hivatkozott a folyósón hallottakra, mely szerint Bánffy azzal jött vissza Bécsből, hogy a király az osztrák alkotmányt felfüggeszti.

Szilágyi ezért Pichlert rendreutasította.

Pichler után Bánffy szólalt fel. Az ellenzék tiltakozik többször Bánffy kijelentései ellen; — de a miniszterelnök üres göggel beszél, s azt mondja, hogy Pichlert nem veszi komolyan. A felség személyének a vitába vonása — ugymond — nem parlamentáris.

Nagy hangon jelenti ki, hogy pártjára büszke, (Egy hang: Nem irigyeljük) mely ép úgy, mint a felség tudja köteleességét.

Erre Pichler az egész baloldal tapsai közben jelenti ki, hogy bizony Bánffy ők sem veszik komolyan. A mit mondott, azt a Jósika köréből hallotta. A király személyét nem vonta a vitába, mert az a kormány szokása. A kormány szokta a felség személyét mint nagy slábert alkalmazni.

Ezután a vita véget ért.

Leszakadt Maros-hid.

Soborzin jul. 2.

Könnyen végzetessé válhat a szerencsétlenség történt Soborsint a krassó-szörénymegyei Valemáreval összekötő állami Maros-hidon.

A hid, mely fából épült, **leszakadt az áthaladó teherkocsik alatt, melyek közül kettő lezuhant a vízbe.** A nyolcz pilléres fahid valemárei oldalán, a második és harmadik pillér közötti szelvény szakadt le, éppen ott, hol legmélyebb a Maros vize. És ez volt a szerencse. A leszakadt hidrészen éppen két sóval rakott ökröszekér volt, mikor egyszerre a két pillér mellett recsegni kezdtek a gerendák, elváltak a pillérektől s az egész hidrés s egy darabban — rajta a két kocs — lezuhant a vízbe.

A mély vízbe óriási robajjal csapódott le az egy darabban maradt hidrés, kissé alá is merült, de aztán szépen — mint egy tutaj — uszni kezdett lefelé a vizen, rajta a két ökröszekér, sértetlenül és épen. A sebes ár magával sodorta a hidrészetet, mely a víz szeszélyére bizva rohant lefele a Maroson, rajta a segítségért kétségbeesve jajgató emberek és bögő állatok.

A parton állók pedig nem segíthettek rajtuk. Rógtón értesítették azonban a partmenti többi községeket s végre Tótváradon sikerült a csendőröknek, csolnakra szállva, a parthoz irányítani az uszó hidrészt. Itt aztán kimenekültek rettentő helyzetekből a kocsisok kivonszolták az ökröket s a két szekeret is. A nagy rémületen kívül az embereknek semmi egyéb bajuk nem esett, az ökrök közül is csak egynek tört el a lába.

Faure elnök Oroszországban.

Páris, jul. 2.

Az szocialisták sikeres ellenvetései következtében Faure köztársaság elnököt csak a külügyminiszter kíséri oroszországi útjában.

A czár Kronstattig elébe megy vendégeinek.

Bányamunkások sztrájkja.

Brüsszel, jul. 2.

Belgiumban 20 nagyobb bányában sztrájkolnak a munkások.

Tengeri katasztrófa.

Hamburg, jul. 2.

Konstantinápolyból sürgönyzik, hogy a „Reinbeck“ nevű gőzös összeütközött „Berthiloe“ hamburgi mentőhajóval s elmerült.

A katasztrófának sok emberélet esett áldozatul.

Az aratók sztrájkja.

Hódmezővásárhely, jul. 2.

Valkányból táviratlag kértek Szegebről csendőrséget a fellázadt munkások ellen. Azonnal utnak indult 25 csendőr, segélymunkásokkal Bikityborsóra.

Mezőhegyesről a gazdák 300 munkást kértek.

A kért munkások már el is utaztak a helyszínére.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felolós szerkesztő és lap tulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyiltér.

Van szerenősem tudatni a nagyérdemű közönséggel, hogy

Csengő Janitársulata

ma bucsu-estélyt tart az

UJVILÁGBAN,

mert holnap reggel eltávozik városunkból.

Ez alkalmából

nagybecsű tudomására kívánom hozni az igen tisztelt közönségnek, hogy az

UJVILÁGBAN

és kerti helyiségében, míg

a színházi előadások megkezdődnek

egy olyan daltársulat fog előadásokat tartani, a milyen még Kolozsvárt nem volt.

Budapestről a Herman-féle egész daltársulat, mely 22 tagból áll, jön le a legváltozatosabb és érdekes műsorral mulattatni a közönséget.

A programban ballet előadások is fognak szerepelni.

A daltársulat magának az igazgatónak, Herman Károlynak személyes vezetése alatt fog működni.

A közönség szíves pártfogását remélem ki fogom érdemelni.

GRÜN ADOLF

az „Ujvilág“ bérloje.

A Vadász Kürt (Nagy-utca 5. sz.) és a **Nebáncs-virág**-hoz (Trencsintér 2. sz.) ezimzett **sör és bor csarnok** f. év október 1-től több évre kiadó.

Bővebb felvilágosítást ad: Kolozsvárt Bürger Albert sör nagyraktára Nagy-utca 28. Maros-Vásárhelyt pedig a serfözde.

Hirdetések.

Sz. 16959—1897.

520. (2—3)

Hirdetés

a városi redoute bérbeadása iránt.

Kolozsvár sz. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy a városi redoutnak eddig is bérlet útján értékesített részei folyó évi **Augusztus hó 16-án reggel 10 órakor** a városház közgyűlési termében tartandó nyilvános árverésen hasznosbérbe adatnak.

1. **A földszint nyugati része**, melyhez tartozik 3 utcái, 3 udvari, 1 műhely és 1 raktár szoba, továbbá egy konyha, 1 fűskamra és 1 pince; kikiáltási ár az évi bér **750 frt.**

2-szor: **A földszint keleti része**, melyhez tartozik egy utcái bolt-helyiség, 1 utcai és egy udvari szoba, továbbá a nyugati részen levő 1 konyha és mellette egy raktári helyiség, 1 fűskamra és 1 pince; kikiáltási ár az évi bér **450 frt.**

3-szor: **Az épület nyugati része alatt lévő nagy pince**; kikiáltási ár az évi bér **100 frt.**

4-szor: **Az emeleti részen a cukrászat és a mellette levő konyha**; kikiáltási ár az évi bér **150 frt.**

5-szor: **Az emeleti részen az eddigi étterem**, mely áll 2 szoba és egy konyhából (a konzervatórium által használt, de eddig ehez a bérlethez tartozott szoba kivételével, kikiáltási ár **250 frt.**

6-szor: **Az emeleti részen levő ruhatár** kikiáltási ár **400 frt.**

A bérleti idő kezdődik 1897 évi október 1-én és tart 3 évig azaz 1900 évi Szeptember 30-áig.

Árverezni lehet az egyes helyiségekre külön-külön vagy pedig két vagy több esetleg az összes helyiségekre együttesen.

Árverezők a kikiáltási ár 10%-át kötelesek bánatpénzzel le-
tenni.

Írásos zárt ajánlatok az árverés napjáig a városi tanácshoz nyújtandók, árverés napján az árverező bizottsághoz.

Az árverési feltételek és szerződési pontozatok megtekint-
hetők a városház 7. száma szobájában.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsának 1897. évi Junius hó 25-én tartott üléséből.

Albach Géza,
polgármester.

Sz. 286—1897.

523. (1—3)

Haszonbéri hirdetmény.

A kolozsmonostori róm. kath. tan. alap uradalomhoz tartozó, Kolozsvárt levő, viz- és gőzerőre berendezett Kardosfalvi műma-
lom 1897. év okt. hó 1. — 1907. év Szeptember hó 30-ig ter-
jedő tíz évre, 3500 frt évi bér alapul vétele mellett — haszon-
bérbe adatik.

Az erre vonatkozó írásbeli zárt ajánlatok 300 forint bánat-
pénz csatolása mellett, folyó évi július hó 15-ének déli 12 órájáig
az uradalom intéző gondnoksághoz Kolozsvárt (monostori kerület)
fűtőre 16. sz. a. nyújtandók be, — ugyanitt a részletes haszon-
béri feltételek megtekinthetők — és lemasolhatók.

Kolozsvárt, 1897. július hó 1-én.

Nagy Dezső,
int. gondnok.

Rafain Jakab,
ellenőr.

Sz. 324—1897.

524. (1—3)

Pályázati hirdetmény.

Kolozsvármegye kolozsvári járásában a kajántói körjegyzői
állás lemondás folytán megüresedvén, — arra ezennel pályázatot
hirdetek.

Ezen körhöz Kajántó székhelyen kívül Diós, Bodonkut és
Magyar-Macskás községek tartoznak.

A körjegyző javadalmazása 400 frt fizetés, 356 frt mellék
járulék és anyakönyvek vezetéseért 100 frt tiszteletdíj.

Felhívom tehát mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajt-
ják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-a szerint fölszerelt és eddigi
szolgálatukat igazoló pályázati kérvényüket felettes hatóságunk
útján hozzám **f. évi július hó 12-ig** annál is inkább adják
be, mert a később beérkezett folyamodványokat tekintetbe venni
nem fogom.

A választást f. évi július hó 14-én délelőtt 9 órakor Kajántó
községben a körjegyzői iroda helyiségében fogom megtartani.

A kolozsvári járás főszolgabírájától.

Kolozsvárt, 1897. június 26.

Hankó Veress Károly
főszolgabíró.

Sz. 3886—1897.

525. (1—1)

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
a kolozsvári kereskedelmi bank részvénytársaság végrehajtónak Ábrahám Péter
végrehajtást szenvedő elleni 35 forint tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási
ügyében a kolozsvári kir. törvényszék a kolozsvár városi kir. járásbírósg. terüle-
tén levő Kolozsvár városban és határára fekvő és a végrehajtást szenvedő, valamint
kisk. Ábrahám Péter, kisk. Ábrahám Béla, kisk. Ábrahám Ida és kisk. Ábrahám
Árpád nevű felvett kolozsvári 6163. sz. tjkrben A -/- 2. rzs. 2980/7, és 2890/7,
hísz. ingatlanra 922 frt becsértékben az 1881. 60. t. cz. 156. §. C. pontjának
alkalmazásával az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és
hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1897. évi július hó 31-ik napjának délelőtti
13 órájkor ezen kir. törvényszék 14. sz. szobájában megtartandó nyilvános ár-
verésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénz-
ben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az
1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt
óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.
cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál-
lított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság

Kelt Kolozsvárt, 1897. évi május hó 16-én.

Dr. SZENTKIRÁLYI GYULA,
kir. törvényszéki bíró.

Sz. 501—1897. végr.

526. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében
ezennel közhírré teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. törvényszék 1897. évi 1841.
számu végzése következtében dr. Weisz Miksa ügyvéd által képviselt Sarga Ger-
gely javára Lehotz Lajos és Lehotz András bagy. ellen 495 frt 33 kr. s jár.
erejéig 1897. évi mártius hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le-
foglalt és 1899 forint 20 kr-ra becsült butor, vendéglői berendezés, ruhanemű,
borokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. bíróság 5643—1897. számu végzése
folytán 495 forint 33 kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi február hó 1. napjától
járó 6% kamatai és eddig összesen 57 forint 18 kr-ban bírósági már megállapított
költségek erejéig Kolozsvárt, a l e p e r e s l a k á s á n és folytatva Sarga Gergely
lakásán leendő eszközökre 1897. évi július hó 5. napjának délelőtti 9 óra hatá-
ridőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak
meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a
értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárán alól is elfognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1897. évi június hó 21-ik napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó

Sz. 851—1897.

527. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében
ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. járásbírósg. 1897. évi 5246. sz. vég-
zése következtében Kóvári Mihály ügyvéd által képviselt Fischer János fiai cég
javára Molnár Benedek és társai ellen 145 frt 21 kr. s jár. erejéig foganatosított
kielégítési végrehajtás útján 1897. évi április hó 2-án lefoglalt és 590 frt-ra becsült
raktáron tartott új butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a helyi városi kir. járásbírósg. 7261—1897. számu végzése
folytán 145 frt 21 kr. tőkekövetelés s egyéb törvényes járuléka erejéig Kolozsvárt
belmóvostor utca 25. és Bicsi-utca 1. szám alatt leendő eszközökre 1897. évi
július hó 5-dik napjának délután 3 óra határidőül kitű-
ztetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az
érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz
fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárán alól is elfognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1897. évi június hó 22. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF
kir. bír. végrehajtó.

Radnóth

nagyközség főpiacz főhelyén mostan épült

diszes hat szobából álló

vendéglő pinczével,

egy tágas bolt-helyiség pinczével

több évekre

bérletbe adatik,

értekezhetni:

tulajdonos **Horváth Albert** földbirtokossal

522. (1—3)

Radnóthon.

A LEGNEMESSEBB ERDÉLYI

BOROK,

Segesvári TEUTSCH J. B.

jóhírnevű pinczéiből, a következő kereskedésekben kaphatók:

Brassóban: Heszheimer T. és L.-nél.
Zintz H. és Hart Kár.

Fegarasán: Ravay N. Elek és Rössier.

Köhalomban: Tomp József. 492. (3—12)

S.-Szt.-Györgyön: Kiss Pál és társai.

Sz.-Udvartól: Pál János.

Medgyesen: Lehrer K.

M.-Vásárhely: Kauppe és Ekwert.

Szász-Régenben: Róth Vilmos.

Beszterczén: Schmidt Albert.

Fleischer testvérek

Deésen: Nick Ferencz.

„ Rohák Agost.

Kolozsvárt: Segesváry és Társai.

Gyulafehérvárt: Id. Misselbacher J. B.

Szászvároson: Zobel M. G.

Piskin: Zeidner Gusztáv.

Nagy-Szebenben: Billes János.

A dugaszba égetett védjegy.

„AGRÁR“

takarékpénztár részvénytársaság

MAROSVÁSÁRHELYT.

(Teljesen befizetett részvénytőke egy millió korona.)

A társaság főcélja a mezőgazdasági hitel előmozdítása.
Üzletkörükből kiemeljük a következőket:

a.) Takarékpénztári betétek átvétele az idő szerint 4 1/2%
napról napig számított kamattal. A kamattól a
társaság sajátjából fedezi. A betétek rendszerint
felmondás nélkül fizetettnek vissza.

b.) Mezőgazdasági és üzleti váltók leszámítása és visz-
leszámítása.

c.) Jelzálogkölsönök adása (földbirtokra) és pedig kama-
tozó kötvény kölcsönök 15 vagy 20 évi:

továbbá törlesztő kölcsönök 30 vagy 50 évi idő tartamra.

A jelzálog kölcsön kérések hiteles telekkönyvi kivo-
nattal és kataszteri birtokíval szerelendők fel.

Az összes kölcsönök igen jutányos feltételek és mérsé-
kelt kamattal nyújthatnak.

Ágrár takarékpénztár részv. társaság
Marosvásárhelyt.
491. (2—6)

A brassói portland cement-gyár

ajánlja az általánosan kitűnőnek elismert

Portland Cementet

felelősség mellett

folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bár-
mely vasúti állomáshoz szállítva, a legelőcsőbb árban.

Kolozsvárt kapható:

Klemm Pál fakereskedő urnál (Telefon 79.), **Tessitori és**
Gurisatti beton-vállalati cégénél és **Segesváry és Társai**
kereskedő urnaknál. 99. (19—x)

Az „Adria“ kerékpár

Az „Adria“ kerékpár

Az „Adria“ kerékpár

Az „Adria“ kerékpár

Az „Adria“ kerékpár

Az „Adria“ kerékpár

Az „Adria“ kerékpár

Az „Adria“ kerékpár

Egy évi gyári jótállás. Egy évi ingyen javítás

Kitűnően berendezett mechanikai műhely.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Erdélyrészi vezérképviselőség:

Grósz Frigyes urnál, Kolozsvárt,

472. (19—x) Főter 7. sz. Takarékpénztári épület.

Magyar

épület- és mulakatos-gyár

részvénytársaság

Iroda:

V., Vigadóter, Thonet-udvar.

Budapest.

Gyár:

V., Váci-út 104. szám.

ELVÁLLAL MINDENNEMŐ

ÉPÜLET- ÉS MŰLAKATOS-MUNKÁT,

vastető szerkezeteket, hullám-lemez építkezéseket, (raktá-
rak, kapus és pályao-r-bódék, vízeldek stb.)

Különleges gyártmányok: Mezei- és ipar-
vasutak a szükséges kocikkal, téglakocsi és szabad-
mazott téglamintázók; továbbá minden rendszert kézi- és
villamos személy- és teher-felvonók, valamint zajtalan gör-
dülő acéllemez-redőnyök és napellenzők. 118. (8—13)

MOLL SEDLITZ POR

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz Moll A. védjegyét és alá-
írását tünteti fel.

A Moll A.-féle Sedlitz-porok tartós gyógyhatása a legmakacsabb gyomor-
és altestbántalmak, gyomorgörs és gyomorhív, rögzített székrekedés, máj-
bántalom, vértolulás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen, a
jelen házasznak évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett.

Ára egy lepecsételt eredeti doboznak 1 frt e. 4.

Hamisítások törvényileg fenyítettnek.

MOLL-FÉLE FRANCIA

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét

tünteti fel és „A. Moll“ felírtat
ómozattal van zárva.

A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fűszalomszilapító be-
dörzölési szer közzvény, csusz és a meghülés egyéb következményeinek leg-
ismerteseb népszer. — Egy ómozott eredeti üveg ára 90 kr.

Moll Salicylszajvize.

(Főalkatrész: fűzőlysavas szikso.)

A mindennapi szájtisztításnál különösen fontos bármely kora gyermek-
mint felnőttek számára; mert a szájvíz a fogak további épségét biztosítja
s egyszersmind óvszer fogfájás ellen. — Egy Moll A. védjeggyel ellátott
üveg ára 60 kr.

Főszétküldés:

MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által.
Bécs, L. Tuchlauben 9. sz.

Videki megrendelések naponta posta-utánvét mellett teljesíttetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjeggyel
ellátott készítményeket kérni.

Raktár Kolozsvárt: Wolf J. gyógyszer. — Deésen: Nik Po-
renszel. — M.-Vásárhely: Bucher Károlynál — N.-Enyeden: Kovács
József gyógyszer. — S.-A.-Ujhelyen: Malarsik G. 116. (21—33)